

Iz kapitola 63.

[1] Kdo to přichází z Edómu, kdo v rouchu rudém jde z Bosry? Kdo je ten v úboru velebném, hrdě kráčejíci ve své velké síle? "Já, který právem vyhlašuji, že na vítězství stačím." [2] Proč je tvůj úbor krvavě zbarven a tvé roucho jak toho, jenž v lisu šlape? [3] "Sám jsem šlapal v lisovací kádi a nikdo z národů se mnou nebyl. Rozhněván jsem po nich šlapal, rozšlapal jsem je v mém rozhořčení, až šťáva z nich mi roucho postříkala, poskvrnil jsem si celý oděv. [4] Den pomsty měl jsem v srdci, nastalo milostivé léto pro vykopené. [5] Rozhlédl jsem se, ale nebylo pomocníka, užasl jsem, opora žádná. K vítězství mi dopomohla vlastní paže, oporou mi bylo moje rozhořčení. [6] Rozhněván jsem rozdupal národy, opojil jsem je svým rozhořčením; jejich mízu jsem nechal stékat k zemi." [7] Milosrdenství Hospodinovo budu připomínat, Hospodinovy chvályhodné činy, všechno, jak Hospodin nás odměňoval, velkou jeho dobrotu k izraelskému domu. On je odměňoval podle svého slitování, podle svého velikého milosrdenství. [8] Prohlásil: "Vždyť oni jsou můj lid, synové, kteří nebudou klamat." Stal jsem se jim spasitelem. [9] Každým jejich soužením byl sužován a anděl stojící před jeho tváří je zachraňoval; svou láskou a shovívavostí je vykupoval, bral je na svá ramena a nosil je po všechny dny dávné. [10] Oni se však vzpírali a trápili jeho svatého ducha, proto se jim změnil v nepřítel, sám bojoval s nimi. [11] Avšak jeho lid se rozpomínal na dny dávné, na dny Mojžíšovy. Kde je ten, jenž vyvedl je z moře s pastýři svých ovcí? Kde je ten, jenž do nitra mu vložil svatého ducha svého? [12] Ten, který je po pravici Mojžíšově vedl svou proslavenou paží, který před nimi rozpoltil vodstvo, a tak si učinil jméno věčné? [13] Propastnými tůněmi je vedl jako koně pouští, ani neklopýtli, [14] jako dobytek sestupující na pláň. Hospodinův duch je vedl do místa odpočinutí. Tak jsi vedl svůj lid a proslavil jsi své jméno. [15] Pohlédni z nebes a podívej se ze svého svatého, proslaveného obydlí! Kde je tvé horeň a bohatýrská síla? Tvé cituplné nitro a tvé slitování jsou mi uzavřeny? [16] Jsi přece náš Otec! Abraham nás nezná, Izrael, ten o nás neví. Hospodine, tys náš Otec, náš vykupitel odedávna, to je tvé jméno. [17] Proč jsi nás nechal zbloudit, Hospodine, ze svých cest? Zatvrdil jsi naše srdce, aby se tě nebálo. Navrať se kvůli svým služebníkům, kvůli kmenům svého dědictví! [18] Dočasně si tvůj svatý lid přivlastnili, tvou svatyni pošlapali naši protivníci. [19] My jsme tvoji odedávna. Jim jsi nepanoval, nazývání nebyli tvým jménem. [20] Kéž bys protrhl nebesa a sestoupil dolů, hory by se před tvou tváří potácely.